

Randers og oppvarming

Primo desember bragte avisen et fyldig interview med BI-professor Jørgen Randers. Han kunne stolt fortelle å ha fornyet husets varmesystem, en investering som var miljøvennlig, som hadde redusert oppvarmingskostndene betraktelig, og som følgelig ville nedbetale seg over få år. Det er grunn til å gratulere Randers med oppgraderingen.

Nå er det slik at Jørgen Randers er professor i fysikk. Han har vært hyppig i mediene og uttrykt stor bekymring for den menneskeskapte globale oppvarming vi skal være utsatt for. Randers har ofte benyttet sin profesjonelle autoritet til å lyse oljefyring i bann, og mange tillegger sikkert hans ord stor vekt.

Saken er imidlertid den at hvis man skal brenne olje, og det gjør vi jo på ulikt vis, er en oljefyr for boligoppvarming en av de mest effektive innretninger vi har for å kunne ta ut maksimalt av den kjemisk bundne energien i oljen. En oljefyr med en moderne brenner opererer med en virkningsgrad på ca. 90%.

Går vi til et topp moderne konvensjonelt olje- eller kullfyrt varmekraftverk for generering av elektrisk kraft får man neppe bedre gjennomsnittlig totalvirkningsgrad enn ca. 40%. En turbo dieselmotor vil gi ca. det samme lave utbytte, og enda verre blir det for en bensimotor. I slike forbrenningsprosesser går altså ca. 60% av energiinnholdet i oljen tapt i kjølesystemene pga. de naturvitenskapelige, termodynamiske, lover vi ikke kan vedta å oppheve. Dette vet Randers og spørsmålet til ham blir derfor hvorfor spesielt oljefyring er så galt? Jeg håper han vil dele sin kunnskap med avisens lesere

Erik B. Næss, Oslo